

традиции са били много силни и едно неопитно петнадесетгодишно момиче не би могло да направи нищо друго освен да им се подчини. С три неуспешни брака зад гърба си, обрулена от негодите на живота, почти накрая на силите си, на тази жена не ѝ остава нищо друго освен с всички средства да се бори за благополучието на децата си, знаейки, че един ден те също биха могли да се обърнат срещу нея.

На въпроса за нейните потребности, мечти и личен живот, бих отговорила по следния начин: жената от ромски произход няма личен живот и мечти. Тя е пряко подчинена на семейството си, на съпруга си и на ромската общност, независимо от това, дали ѝ е приятно, или не. Никой не зачита мнението ѝ. Но според мен все пак има надежда за нас, ромките. С израстване на новото поколение, в зависимост от средата, в която живееш, и най-вече, ако имаш желание, би могла да живееш така, както ти искаш и както на теб ти харесва. Все пак живеем в двадесет и първи век и традициите, както при всички други, се променят и при нас, ромите.

Все още има доста ромски жени в положение, подобно на тази, за която ви разказах, но също така вече има и много млади момичета и жени, които са поели свободно по своя път. Избрали са образованието, кариерата, независимостта и свободата. Сами ще изградят живота си по начин, който е най-добър за тях и за тяхното поколение. Необходимо е да се дадат малко повече възможности за изява на ромските момичета и жени.